

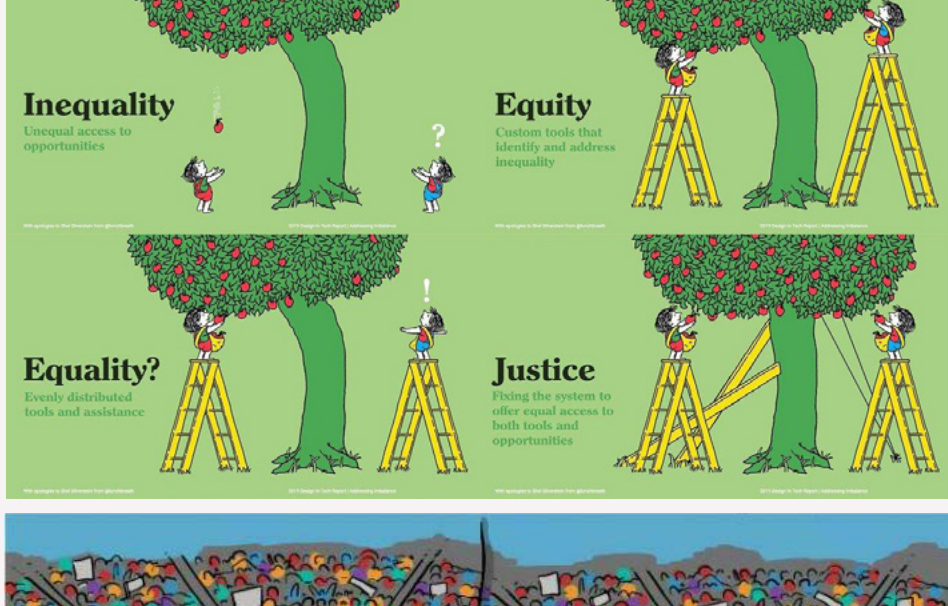
יומנו של ראש המועצה

ערכי משגב נבדקו בהליך ממושך של שיתוף ציבור, בדיקות עומק וקבוצות מיקוד. הערכים בתמצות הם: שונות, שיתוף פעולה, סגירת פערים.

מה היא "שונות"? שונות כ"ערך", היא שאיפה לכך שלא תהיה אחידות. המוטו של משגב הוא "פסיפס של קהילות". משגב היא כמובן מועצה "מעורבת" - יהודים וערבים. מבחינת אחוז היהודים והערבים אנחנו דומים לעכו, לוד ורמלה ושונים מהוד השרון, כוכב יאיר ומבשרת ציון. אבל אנחנו גם מועצה אזורית. אנחנו לא רק תושבי משגב, אלא גם תושבי יישוב מסויים. חלק מהייצוג שלנו, חלק מהשירותים הממלכתיים, המקומיים והקהילתיים, וחלק מהזהות שלנו היא יישובית. גם בתוך היישובים יש שכונות, קהילות, קבוצות ו"מגורים". בתוך היישובים אין אחדות, וחלק מהיישובים כוללים שכונה בדוית או שכונה, או קהילה עם מאפיינים ייחודיים. היישובים גם שונים מאוד אחד מהשני. יש לנו יישובים שהוקמו ע"י קהילות שונות עם אידאולוגיות שונות. אין אף מועצה אזורית שבה יש יישוב שהוקם ע"י התנועה הקונסרבטיבית, יישוב שהוקם ע"י התנועה הרפורמית, יישוב שהוקם ע"י תנועת "אמנה" האורתודוקסית, יישוב "משלב" דתי/ חילוני, יישוב לאנשים עם צרכים מיוחדים, יישוב שהוקם ע"י חברה קפטיליסטית יזמית, יישוב שהוקם "בדרך האימן", יישוב שהוקם ע"י מודטים, יישוב שהוקם ע"י "שכטריסטים", יישובים קהילתיים וותיקים שיש בתוכם קיבוצים וערים, עוד יותר וותיקים, יישוב בדווי שחצי מאוכלוסייתו נוצרית, יישובים בדוויים בסמיכות ובשילוב תשתיתי מלא עם יישובים יהודיים, יישובים שהוקמו ע"י אקדמאים ועובדי התעשייה הבטחונית, עולים חדשים מארצות מוצא שונות, אנשי אורחות חיים אלטרנטיביים מסוגים שונים, קיבוץ זעיר שיתופי/ משימתי ועוד קיבוץ ועיר שיוזרי/ חינוכי, משפחה ממוצא בוסני בתוך פזורה בדוית, מהגרים עם סיפורי חיים ייחודיים ומרתקים שנקלטו בקהילה יהודית, וגם בקהילה הבדווית. יש במשגב חרדים שבחרו לחיות בתוך יישובים חילוניים, "נוודים דיגיטליים", תושבים זמניים שיהפכו בעתיד לתושבי קבע ותושבי קבע שנסיבות חייהם יגרמו להם בעתיד לגור במקום אחר. יש יישובים שהוקמו ע"י כל התנועות האידאולוגיות השונות ובכל מודל ארגוני - מצפה, מושב, כפר שיתופי, מושב שיתופי, קיבוץ, יישוב קהילתי, "פזורה/ ריכוז בדווי", ועוד.

כל היישובים במשגב וכל הקהילות דינמיים. כמעט כולם עברו שינוי ארגוני מהותי במהלך השנים. בשנים האחרונות אנו מפתחים מודל "אשכולות" בו אנו מנסים לחבר בין מספר יישובים קרובים, ובכך "להנגיש" מענים רלבנטיים לאותם יישובים. כשמתעמקים במבנה הקהילתי אנו רואים שיש בכל יישוב שונות בתוך היישוב ובין היישוב ליישובים אחרים. אין למעשה אף יישוב "הומוגני".

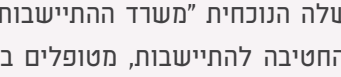
Diversity בד"כ מתורגם לעברית כ"מגוון". בהקשר הארגוני הכוונה למגוון אתני, מגוון תרבותי, מגוון מגדרי, מגוון אידאולוגי, מגוון אנושי וכו'. בקהילה העסקית נמצא מתאם בין ביצועים "פורצי דרך" ומצליחים לבין מגוון. כפי שכתבתי לפני שבוע, מדברים היום על D,E,I - Diversity, Equity, Inclusion (מגוון, שוויון, שילוב). השאיפה היא לשלב אנשים עם כל סוגי הצרכים המיוחדים, וייצוג פרופורציונאלי לכל חלקי האוכלוסיה. הכוונה היא לא רק במובן הסטטיסטי, אלא שילוב אמיתי ושוויוני בכל מערך הקצאת משאבים, קבלת החלטות וקביעת מדיניות.

האידיאל - התאמת המציאות עצמה להנגשת כלים והזדמנויות לכולם. מי שעוסק בעולם "אמיתי" יודע שנדרשות פשרות, לפעמים קשות, בין אינטרסים ומטרות שונות. גם שתהליכים מתקדמים בקצבים שונים. בשיח הציבורי בחברה הישראלית יש שיוך "שבטי" - יהודי/ ערבי, דתי/ חילוני, אשכנזי/ ספרדי, עולה/ תיק, עשיר/ בינוני/ עני, פריפריה/ מרכז, נורמטיבי/ אלטרנטיבי, וכמובן ימין/ שמאל/ מרכז... יש גם תחרות קשה על "זכות הקיפוח". בבסיס השוני בין הנארטיבים השונים לגבי הציונות וההתיישבות למשל, מונחת תמיד הגדרה של "קיפוח" ו"פריבילגיה". הציונים רואים ב"שיבת ציון" תיקון עול. צדק. אמת. הערבים רואים ב"נכבה" עול. קיפוח. אי צדק. כמעט כל קבוצה רואה את עצמה כ-"מקופחת" מול "פריבילגיות" של קבוצה אחרת.

מתברר שהקשב שלנו נמשך יותר בקלות למסרים שליליים מאשר למסרים חיוביים. "הדור הולך ופוחת" כתב טשרניחובסקי בהתבסס על מסורת וחוכמה מקובלת. יש גם הנחה מקובלת הפוכה - של "התקדמות", במחקר, במדעים ובטכנולוגיה. איך שלא יהיה, בשנים האחרונות הולך ומתקצר הקשב. כבר המלצתי כאן על ספרו של מיכה גודמן "מהפכת הקשב". אני ממליץ שוב!

אנו חייבים לייצר שיח של חלוקת משאבים, התאמת סדרי עדיפויות לאתגרים משתנים ושיתופי פעולה בין שונים. בלי להתדרדר למאבק נארטיבי וחלוקות דיכוטומיות של מקופחים/ פריבילגים. לשם כך אנו צריכים שיח בסביבה מגוונת במובן הרחב D+E+I.

מה היה השבוע? בממשלה הנוכחית "משרד ההתיישבות" הוא לא משרד נפרד וענייניו, לדוברי ניהול החטיבה להתיישבות, מטופלים במשרד ראש הממשלה. המשנה למנכ"ל דוה"מ שמטפל בנושא וצוותו הגיעו, עם מנהל המחוז של החט"ל, לביקור במשגב השבוע ולסיום ביישוב אשבל.

אשבל הוא יישוב מיוחד במינו. תושבי היישוב כולם עוסקים ב"משימות" תנועת "דרור ישראל". התנועה עוסקת בתיקון החברה הישראלית, צדק חברתי, חינוך, סביבה ובניית גשרים בין אוכלוסיות. זכות גדולה היא לי, למשגב, ולאזור כולו שיישוב כזה נמצא בקהילתי יישובינו. היישוב נמצא בתנופת בנייה וקליטה.

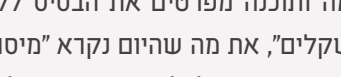
אידחנו השבוע גם ביקור שוטף של פיקוד העורף (פקע"ר).

השתתפתי בישיבה עם צוות לשכת התכנון הארצית והוועדה המחוזית להצגת טיוטת עבודה השוואתית בין התקדמות התכנון במרחב הכפרי, בערים וביישובי "מיעוטים" במחוז צפון בעשד השנים האחרונות. התקדמות התכנון ביישובי המרחב הכפרי באמת מפגז אחרי מגורים אחרים. כולנו מקווים לשינוי לטובה במהרה.

הנהלת המועצה התכנסה השבוע לקראת ישיבה מתוכננת של מליאת המועצה. תקציב הפיתוח ל-2022 ממשיך "לאתגר" את וועדת הכספים, אגף הכספים, מנהלים ונציגי ציבור. הצרכים רבים ו"השמיכה קצרה".

השתתפתי בישיבת פרום מנהלי קהילות ויישובים של כל יישובי משגב.

נפגשתי השבוע ביישוב אבטליון עם הנהלת היישוב ופעילים בקהילה. נפגשתי ושווחחתי עם נציגי ציבור ותושבים מגילון, מכמנים, רקפת, קורנית, מורשת, מעלה צביה, אשבל ואשחר.

השבוע בפרשת "ויקהל" מפורט ומודגש מה שאנו קוראים היום "תרומה" או "משימה". מעניין שההתנדבות ו"חכמת הלב" במובן של עבודת אמות/ אומנות מודגשים בפרשה ששמה ותוכנה מפרטים את הבסיס לקהילה היהודית לדורות. הזכרנו בשבת - "שבת שקלים", את מה שהיום נקרא "מיסוי" ובפרשת "ויקהל" אנו קוראים על תרומה והתנדבות. הבסיס לכל חברה הוא קהילתי. התרומה וההתנדבות, הוא תרומה והתנדבות. החוקים הם ה"כל" או ה"בית". הקהילה, התרומה וההתנדבות, שיתוף הפעולה והסיוע ההדדי, אלו הם התכלית. כל אדם זקוק לקהילה. כל קהילה זקוקה להתנדבות, למפגש קהילתי, ול"חכמת לב". גשמי הברכה המשיכו. לקראת סוף השבוע הקרוב יסתיים חודש אדר א' ויתחיל חודש אדר ב'. שבוע טוב וחודש טוב!